

Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 09/07/2021 a les 12:30

Guillamino: «Hi ha un esperit xescoboixià en tot el disc»

Parlem amb Pau Guillamet sobre el disc 'No pensis en comptar', sorgit del programa d'iCat i Catalunya Ràdio que condueix, 'Kids XS'

Txell Bonet, Pau Llonch, Pau Guillamet (Guillamino) i Rebecca June Moon | Pau Venteo

De la secció de **Pau Llonch** al programa radiofònic d'iCat i catalunya Ràdio que condueixen **Guillamino** i Txell Bonet, n'acaba de sortir un disc familiar, per molt que la seva complexitat musical, d'entrada, faci pensar diferent. El projecte, teixit a través de col·laboracions amb diferents músics, com **Lu Rois** o **Sanjosex**, vol destinar tots els beneficis a les cases d'acollida que ofereix l'Associació de Familiars i Amic de Nens Oncològics de Catalunya (AFANOC). Es tracta de la iniciativa La Casa dels Xuclis, que acull 25 famílies que s'han de desplaçar a prop de l'hospital per consell dels metges. Per a col·laborar-hi, es pot **comprar el disc** aportant la quantitat que es consideri (amb un mínim de 6?). En parlem amb **Guillamino**.

No pensis en comptar by Lu Rois, Sanjosex, Santi Serratosa i Anna Roig, Gülli, Laia Vallès i Joana Gomila, Pau Llonch i més

Com va sorgir el projecte?

L'impulsor principal és el Pau Llonch, que fa una secció al programa que es diu 'Les coses bones'. Ell és pare d'un nen d'un any i escaig, i ara està en un moment molt de criança, de cançons infantils... i un dia va venir al programa ressenyant un disc que s'havia fet al Regne Unit, *Tuplets for Toddlers* (autoeditat, 2020), que és una iniciativa semblant a la que hem fet ara, però en anglès. Al dia següent, em va dir que aquest tema li interessava molt i que podríem parlar-ne més i fer un disc. I dit i fet: des de les 16 darreres setmanes (perquè fa secció quinzenal), hem estat fent

això.

Com heu decidit els diferents col·laboradors?

Ha sigut una mica per entorn proper, sobretot, al Pau Llonch, o gent que coneixíem tant ell com jo. No són tots pares -tot i que molts d'ells sí-. Però sobretot necessitàvem gent que sabéssim que podia treballar ràpidament i des de casa, per les presses del format radiofònic i perquè cadascú havia de fer la seva cançó a casa amb els seus propis mitjans.

A la portada del disc hi teniu a Xesco Boix! Quina és la relació?

Això és una cosa del **Pau Llonch**, que està molt obsessionat amb **Xesco Boix** -jo també, però ell més!-. I el volíem reivindicar; perquè és un clàssic, però mai està de més seguir-lo reivindicant. El seu tema al disc, la "La Lluna, la pruna", està basada en la versió de **Xesco Boix** -la lletra per exemple, no està canviada, i hi ha un moment que diu "son pare la pega, sa mare també": és una mica bèstia, però ha volgut ser molt fidel a la idea original-. La resta de cançons no són directament versions de **Xesco Boix**, però sí que hi ha un esperit xescoboixià en tot el disc.

Tot i ser cançons infantils, heu buscat dotar-les de certa complexitat.

Exacte! No volíem fer cap cançó en un compàs de 4 per 4: tots són compassos complexos. Buscàvem que el nom del projecte també partís d'aquesta idea, però 'complex' és una paraula que tira una mica enrere, i per això vam triar "No pensis en comptar!". La reivindicació inicial del **Pau Llonch** parteix de la sensació que tota la música actual és 4/4, amb bombo a negres... I per a nens petits, sobretot, es presuposa que 'no entendran' una altra cosa, o que no els agradarà... Però no ho creiem! I hem agafat cançons una mica clàssiques o conegudes, fàcils d'enganxar-s'hi, però els hem canviat la mètrica. I hi ha compassos de tot: 7/8, 5/4, 3/4, etc. El **Sanjosex**, per exemple, ha fet una cosa més tipus pasdoble, 2/4 i coses així, que és més el seu estil. I jo, al meu tema ("12345678910"), he fet una passada per tot els tipus de compàs, de principi a final.

A més li has afegit l'orguenet mític de l'NBA!

Era per donar-li una mica de context al tema. És una llicència artística que vaig voler posar perquè el tema em va fer pensar en això: una cosa que va creixent, i que va canviant, i vaig posar el sàmler de l'NBA perquè em va venir al cap. També s'hi poden sentir moltes veus infantils, perquè tothom ha treballat amb els seus fills: les percussions de **Sanjosex** estan fetes amb els instruments dels seus fills; a "La Lluna i la pruna" de **Pau Llonch**, al principi, s'hi sent el seu nen; i el "Sol solet" d'Edi Pou (**ZA!**) està signat com a **Güllli** perquè és el nom artístic que tenen ell i el seu nebot, de 4 anys.

I a "12345678910", qui hi canta?

Els meus fills! La veu dels nens sempre queda guai. I en aquest cas els vaig samplejar i vaig anar trossejant la seva veu... Perquè la pura realitat és que, també en tant poc temps com tenia, fer-los cantar en compassos de 6 o de 8 era molt complicat, i els vaig demanar que comptessin fins a 10 tots dos, i ja em vaig espavilar jo.

Els beneficis de tot plegat aniran destinats a La casa dels Xuclis. Per què vau escollir aquesta iniciativa?

És un disc que surt d'un programa de ràdio, de manera molt improvisada, i ho volíem destinar tot a una bona causa. I La casa dels Xucis és una superbona causa, i a més, ens cau a prop -Gina Pla Alemany, que és coordinadora d'AFANOC, és col·lega-.

>> Pots col·laborar-hi al següent enllaç.